

[Leif Hermann]

sparelse der ligger i det. Derfor kan finansministerens bemærkninger om, at det hører med i besparelsesprovenuet, undre mig, al den stund man i realiteten ikke ved noget som helst om det.

Til sidst vil jeg sige til finansministeren, at det er jo lige ejendommeligt nok, at man med hele embedsmandsapparatet i ryggen bruger udtrykket »begunstigende forvaltningsakter« for dernæst at indrømme, at det intet har med begunstigende forvaltningsakter at gøre, det er afgift på visse forvaltningsakter og ikke noget som helst andet. For at sige det ligeud: Det er for ringe, men det svarer jo meget godt til kvaliteten af den lovgivning, vi er blevet præsenteret for her.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Finansministeren følte det nærmest, som om han var i en retssal. Det var nu ikke hensigten, for det er nogle ganske enkle og simple spørgsmål, vi har stillet.

Finansministeren tager meget fejl, når han siger, at det, de fem partier har vedtaget, er noget, som de kan gennemføre i fællesskab. Det er forkert. Regeringen har måttet anmode Folketinget om en lang række dispensationer for at hestebehandle det, der kaldes den nødvendige lovgivning, den nødvendige lovgivning for at opfylde finanslovaftalen. Det, hr. Leif Hermann og jeg har talt om, er noget, der ligger ud over den nødvendige lovgivning. Det er ikke disse begunstigende tilladelser. Det er mange andre former for akter og forvaltningsakter, og det er altså især afslagene. Derfor er det ikke korrekt, når finansministeren siger, at det er noget, som man sådan bare kunne gennemføre. Det kræver Folketingets positive medvirken, når det drejer sig om arbejdsgangen her i Tinget, og den positive medvirken har man altså bedt om, synes vi, på et forkert grundlag. Det accepterer finansministeren også, for han siger, at hvis der er unøjagtigheder eller forkerte oplysninger i bilagene eller i selve teksten – og det er jo det, det drejer sig om først og fremmest – kan de rettes.

Nuvel, der er altså fejl i finanslovaftalen. Jeg forstod også på hr. Kofod-Svendsen, at han bestemt ikke mente, at man var indgået på vedtagelsen af de lovforslag, som finansministeren her har nævnt.

Der er altså tale om en vis uorden, og det går jeg så ud fra bliver korrigeret, men det ændrer ikke noget ved, at regeringen har søgt gennemført lovforslag, som intet har med finanslovaftalen at gøre, og vi må naturligvis beklage, at det er sket. Der er givet forkerte oplysninger til Folketinget for at opnå dispensationer.

Svend Auken (S):

Det er måske ikke overraskende, at en række borgerlige ordførere og også finansministeren i dag har brugt det meste af deres taletid til at tale om Socialdemokratiet og meget lidt af deres taletid til at tale om det danske samfunds dybt alvorlige problemer og de problemer, som mange familier, mange virksomheder, mange mennesker oplever i Danmark, alle dem, der slet, slet ikke kan genkende det skønmaleri, som finansministeren og hans ordfører har lagt frem under debatten i dag.

Jeg skal gentage, at der er tre grunde til, at vi stemmer nej til finansloven. Den er udtryk for blokpolitik, og blokpolitikken har givet sig udslag i en absolut uretfærdig fordelingspolitik. Man tager fra udsatte grupper, og man giver pengene – ikke til erhvervsfremme, ikke til nye arbejdspladser, ikke til uddannelsesmuligheder for de unge – først og fremmest til at åbne for et stort antal skattefiduser.

Alle de bemærkninger, alle de eksempler og alle de synspunkter, der er fremført heroppe, svarede finansministeren overhovedet ikke på. Det, den ærlige skatteyder vil opleve i de kommende år, er, at hans penge i meget betydelig udstrækning vil gå til, at andre kan slippe for at betale til fællesskabets udgifter.

Jeg har også sagt, at vores reaktion på finansloven skyldes en række centrale brud på indgåede aftaler med Socialdemokratiet. Jeg har endelig sagt – og det er det vigtigste synspunkt for os – at finansloven, som den fremtræder nu, ikke yder noget bidrag til for alvor at løse problemerne i samfundet. Arbejdsløsheden vil være større om et år, gælden til udlandet vil være større om et år; jeg tror også, der vil være et meget stort milliardunderskud på statsfinanserne. Utrygheden i befolkningen vil ikke blive mindsket.

Der er blevet gjort bemærkninger om forløbet af finanslovforhandlingerne. Jeg har forstået det sådan, at ikke så få ordførere – så kan man vel tro også mange mennesker uden for